

Alicja Syposz
Kl. II f

„Patriotyzm jutra”

Patriotyzm to podstawa polegająca na poszanowaniu i umiłowaniu ojczyzny. rzetelnym wypełnianiu obowiązków, jakie nakłada na każdego człowieka konstytucja np. obowiązek płacenia podatków, dbałości o środowisko naturalne, wierności ojczyźnie(Rzeczpospolitej), służby wojskowej.

Jak już zasygnalizowałam chciałabym przy omawianiu owego tematu skoncentrować się na „jutrzejszym patriotyzmie” Polaków, którego dzisiejsza kondycja nie jest najlepsza, wynika to przede wszystkim z niskiego poziomu wiedzy historycznej Polaków, rozżewu pomiędzy deklarowaną przez nich miłością do ojczyzny, a ich rzeczywistymi czynami, oraz nikłego zainteresowania ważnymi rocznicami narodowymi jak: 3maj, 11 listopad, nawet spektakularny sukces obchodów sześćdziesiątej rocznicy wybuchu powstania warszawskiego interpretowany jest czasem, jako wyjątek potwierdzająca tę smutna regułę. Nie można powiedzieć, że patriotyzmu nie ma, gdyż nie jest możliwe, by postawa tak powszechna przed 1989r. z dnia na dzień znikła.

To, że w III (gdyż IV to nie do końca) Rzeczpospolitej rzadko mamy do czynienia z manifestowaniem gorących uczuć patriotycznych, należałoby raczej przypisać oczywistej zmianie politycznego i społecznego kontekstu. Patriotyzm czasu wojny z natury manifestuje się w sposób spektakularny i dramatyczny.

Patriotyzm czasu pokoju jest raczej niewidoczny, gdyż nie ma gwałtownych zrywów powstańczych, utraty życia w obronie ojczyzny. Przejawia się on w wywiązywaniu się z płacenia podatków, wierności ojczyźnie, nie opuszczaniu jej w celach zarobkowych, dbaniu o dobro wspólne, lepszą przyszłość, robieniu dobrej opinii o kraju i rodakach podczas zagranicznych wojaży itd.

Jednakże tematem, a jednocześnie przedmiotem troski jest patriotyzm jutra, przyszłych pokoleń. Jakie tradycje, ideały i wartości jesteśmy w stanie im przekazać? Czy da się im wpoić miłość do ojczyzny?

Z pewnością ważne dla patriotyzmu są działania wychowawcze prowadzone w rodzinie, ważne jest to na ile przestrzeń kulturowa i społeczna pełna jest „drobin patriotyzmu” , na ile są one oczywistą i naturalną częścią.

Poza tym ważna jest edukacja patriotyczna prowadzona przez szkoły, media publiczne, czy instytucje kulturowe. Należy pamiętać , że sensowna edukacja patriotyczna nie może sięgać do zwietrzałego arsenału anachronicznych środków, nie może ignorować zmian zachodzących w ludzkiej świadomości. Niedobrze też, gdyby opowieść o przeszłości rodaków i kraju budować wyłącznie wokół wątków martyrologicznych. Straszliwe świadectwo cierpień może uczynić wstrząsające wrażenie, pod warunkiem wszakże, że odwołujemy się doń każdego dnia.

Najlepiej byłoby, gdyby owa edukacja nawiązywała do tradycji roztropnego korzystania z wolności, bo tylko w ten sposób możliwe będzie nadanie odpowiedniego kształtu patriotyzmowi dzisiejszemu i jutrzejszemu, aby wyrażał się w przywiązaniu i szacunku do państwa, w wypełnianiu obywatelskich powinności i ćwiczeniu się w obywatelskich cnotach na co dzień, a nie tylko w gotowości do ofiarnego działania w stanie krytycznym.

Edukacja patriotyczna formująca patriotyzm jutra, choć musi wychodzić od doświadczeń pozytywnych i uwypuklić w dziejach Polski to, co może być słusznym powodem do dumy, nie może jednak na tym poprzestawać.

Nie można nawet w imię słuszných celów zamykać oczu na to, co w naszej historii kontrowersyjne, sporne, czy wręcz godne potępienia.

Historia krytyczna jest naturalnym dopełnieniem historii bohaterskiej, choć niedobrze się dzieje, kiedy próbuje ją zastąpić. Zimna kąpiel pobudza krążenie, ale jeśli trwa zbyt długo, może doprowadzić do wychłodzenia organizmu.

Myśląc o polskim patriotyzmie, nie należy popadać ani w triumfalizm, ani w fatalizm. Jego przyszłość zależy od tego, czy będziemy w sposób przemyślany i systematyczny podtrzymywać go i wzmacniać oraz, czy potrafimy udowodnić młodym, że nie jest to postawa anachroniczna, lecz dobrze współgra z wyznaniem współczesności, że droga do uniwersalności prowadzi przez lokalność, a pójście na skróty prowadzi jedynie na manowce. Patriotyzm jest bardzo ważną cnotą obywatelską o wyjątkowo wielkim znaczeniu, nie tylko dla losów niepodległego państwa, ale także możliwości budowania prawdziwie obywatelskiego społeczeństwa, dlatego dumni z patriotyzmu poprzednich generacji, którego wspaniałym zwieńczeniem były wysiłki towarzyszące odzyskaniu niepodległości w 1918r. uważamy, że na państwie polskim ciąży odpowiedzialność za prowadzenie działań budzących i wspierających patriotyzm następnych pokoleń